

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	18 Lei
Pe jumătate de an	9 "
Pe un pătrar de an	4 1/2 "
Un număr	35 bani

Manuscrisurile, cărțile, revistele, publicațiile periodice sau ziarele cari au schimbul cu „FOAIA DIECEZANĂ”, se trimit pe adresa: V. LOICHIȚA, redactor în Caransebeș, iar banii de prenumărățune și inserțiuni: administrațiunii „Tipografia și Librăria diecezană” în Caransebeș (județul Caraș-Severin), Telefon Nr. 30. Manuscrisurile nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiunile oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 10 Lei, până la 200 de cuvinte 15 Lei, de aci în sus 20 Lei.

Nr. 4104 E ex 1921.

CIRCULAR

cătră toate oficiile parohiale și protopresbiterale din eparhia ortodoxă română a Caransebeșului.

Legea pentru reforma agrară din Transilvania, Banat, Crișana și Maramurăș, votată de corpurile legiuitoare, publicându-se în Monitorul oficial, a intrat în vigoare.

Această lege difere în multe dispoziții de Decretul-lege, pe baza căruia s'au făcut lucrările pregătitoare pentru înfăptuirea reformei agrare.

În partea ei primă face legea deosebire între proprietățile persoanelor juridice și ale proprietarilor particulari, iar cele dintâi le împarte iarăș în două categorii și anume:

a) în proprietăți ale persoanelor juridice, cari urmăresc satisfacerea unui interes public, și

b) în proprietăți ale persoanelor juridice, cari urmăresc satisfacerea unui interes privat.

Persoanelor juridice de sub a) aparțin următoarele: corporațiuni, fundațiuni, instituțiuni, biserici, mânăstiri, capitluri, universități, școale, spitale, județe, comune etc.

Ce privește pe acestea, legea pentru reforma agrară dispune în art. 6, că se expropriază în întregime toate proprietățile rurale și extravilanele urbane aparținând tuturor persoanelor juridice, cari urmăresc satisfacerea unui interes public prin urmare și cele ale bisericilor, mânăstirilor, școalelor și fundațiunilor administrate de ele.

Excepție formează în această privință și sunt scutite de expropriere între altele:

a) Pământurile *cultivabile* ale parohiilor până la maximum 32 jug. cad. și cari aveau la 1 Decembrie 1918 destinația așa numitelor sesiuni parohiale, porțiuni canonice, sesiuni reduse, sesiuni notariale existente;

b) 8 jug. cad. pentru cantori bisericești;

c) pământul *cultivabil* al școalelor până la maximum 16 jug. cad., cari aveau la 1 Decembrie 1918 destinația de dotațiuni învățătoarești și întrucât serveau acestui scop;

d) pământul *cultivabil* al bisericilor destinat pentru trebuințele bisericești în întindere până la 10 jug. cad.;

e) grădinele de pomi până la 5 jug. cad. înființate lângă școalele primare în scop didactic și educativ;

f) pământurile *cultivabile* pentru mânăstiri până la o întindere de 30 jug. cad.;

g) casele de locuit cu parcurile lor, *intravilanele rurale*, clădirile, viile și stabilimentele industriale, apoi morile cu apele, cari le alimentează;

h) pădurile sau părțile de păduri, cari servesc trebuințele normale de lemne de foc și construcțiuni ale subiectelor indicate în acest act, însă numai în măsura, care acopere aceste trebuințe;

i) cu prealabila învoire a Comitetului agrar pământul cultivabil până la maximum 30 jug. cad. destinat pentru întreținerea orfelinatelor, căminurilor de invalizi, azilelor de bătrâni și săraci și cari au avut acest caracter înainte de 1 Decembrie 1918.

Se observează în legătură cu excepțiile acestea, că intravilanele parohiale nu se computează în estensiunea de 32 jug. cad. a sesiunilor parohiale și că pentru construcții de biserici și școli în comunele rurale se pot expropria până la cel mult 2 jug. din orice teren.

Referitor la scutirea de expropriere a pământurilor cultivabile ale parohiilor până la maximum 32 jug. cad. ținem să accentuăm, că această dispoziție a legii nu este a se înțelege astfel, că pământul cultivabil, ce-l folosește preotul peste 32 jug. are să se exproprieze, ci de fiecare parohie fie ea îndeplinită, vacantă ori redusă — trebuie să rămână scutite de expropriere 32 jug. de pământ cultivabil. Dreptaceea, dacă un preot folosește 2 sau chiar 3 sesiuni parohiale, de fiecare sesiune are să i-se lasă neexpropriate 32 jug. cad. pământ cultivabil, căci sesiunile parohiale la timpul său nu s'au dat preoților, ci parohiilor, ceea ce dovedește și faptul, că la cartea funduară sunt în genere introduse ca „Pfarrfond“, sau „Plebănia-alap“, adică ca *fond parohial*.

Că unul sau altul dintre preoți folosește de prezent 2 sau 3 sesiuni parohiale pentru îndeplinirea funcțiilor preoțești în 2 sau 3 parohii, aceea nu eschide întregirea acestor parohii și respective nu reclamă exproprierea pământului sesional, ba ce e mai mult schimbându-se împrejurările vitrege din trecut și fiind acum dată posibilitatea pentru primirea întregirii dotațiunei preoțești, ținem ca sigur, că cu vremea toate aceste parohii se vor îndeplini, precum și până acum în mai multe cazuri parohii de felul acesta au fost re-activate în urma necesităților ivite.

Întrucât vre-un oficiu parohial sau protopresbiteral ar fi înțeles altcum dispoziția legii pentru reforma agrară cu privire la maximumul de 32 jug., să-și țină de datorință a face rectificarea cuvenită.

După ce legea prevede, că se vor completa și unde nu sunt, se vor crea sesiuni parohiale, cantonale și școlare până la maximumul indicat mai sus, On. oficii parohiale și protopresbiterale se îndatorează, ca acolo unde nu sunt asemenea sesiuni sau nu în estinderea prevăzută de lege, fără amânare să ceară la Comisiunea de ocol pentru expropriere respective la judecătoria de ocol competentă prin înaintarea unei petiții, ca să se creieze astfel de sesiuni, respective cele existente să se întregească la maximumul cuprins în punctele de mai sus ale legii pentru reforma agrară.

La orice pertractare, ce se va ținea, fie la fața locului, fie la judecătorie înaintea oricărei comisiuni, în privința pământurilor bisericesti, școlare și fundamentale preoții și protopresbiterii sunt datori să ia parte reprezentând interesele noastre, iar întrucât s'ar aduce vre-o hotărîre jignitoare, au imediat să însinue apelată motivându-o înscris, despre ceea ce îndată să ne raporteze pe lângă înaintarea unei copii de pe hotărîrea apelată.

Despre cele îndeplinite, despre rezultatul pertractărilor, cât și despre eventualele piedeci întâmpinate în executarea celor cuprinse în acest circular încă să ni-se facă raport fără întârziere, ca amăsurat celor necesare să putem lua dispozițiile de lipsă.

Caransebeș în 21 Septembrie 1921.

Episcopul diecezan :

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Suveranii noștri iubiți, în Bănat.

Știri sigure ni vestesc marea și însoțita sărbătoare a inimilor noastre: descinderea scumpilor noștri Suverani și a Familiei Regale pe pământul Bănatului nostru, pentru zilele de 23—28 Octombrie n. a. c.

Dorul nostru lung și înlăcrimat, de a ne proșterne inima noastră plină de fiască iubire și neperitoare recunoștință la picioarele, cari cu urma lor regală vor sfinți, ca mâne, și cel mai istoric pământ pentru începutul neamului românesc, — iată, ni se împlinește, și inima noastră n'are hotar de veselie... Sus inimile! că vine Desrobitorul și se apropie în raze de lumină, ca o minune, Mama care, cu bunătatea-l îngerească, a șters și a mângâiat atâtea lacrimi de durere!

Cinstea, numele cel bun și gloria omenească.

(Continuare)

Numai Dumnezeu are puterea de a judeca pe oameni cu toată dreptatea, a judeca simțirile, gândurile, vorbele și faptele lor, căci numai El e în stare să cunoască toate tainele și ascunsurile fapturilor Sale. Iată, de ce prorocul David zice: „*Dumnezeu este Judecător drept*“ (Pslm. 7,12). Și Dumnezeu numai Fiului Său „*Îa dat și puterea și judecată să facă*“ (Ioan 5,27). De aceea zice Fiul Isus Hristos: „*Nu judecați și nu veți fi judecați, nu osândiți și nu veți fi osândiți!*“ (Luca 6,37). Isus a rostit acestea cuvinte în acea predică de pe munte, în care ni dă pe scurt toate învățăturile Sale dumnezeiești, tot ce avem să facem și de ce avem să ne ferim, ca să putem ajunge la mântuirea de veci. El le-a rostit ca Legiitor dumnezeiesc atunci, când tot ce ni-a spus e numai lege și poruncă, nu însă sfat. Cum sunt dară legi și porunci vecinice toate cele rostite de Isus Hristos în acea predică de pe munte, tot așa legi și porunci vecinice sunt și cuvintele „*nu judecați... nu osândiți*“, după cari Isus pe loc adaoge: „*ca să nu fiți judecați*“ (Mat. 7,1). Adecă, dacă veți judeca și veți osândi, e cu neputință să scăpați și voi de judecata dumnezeiască și de osânda dumnezeiască.

Și sf. apostoli opresc judecata răutăcioasă asupra altora. Așa zice ap. Pavel: „*Tu cine ești cel ce judeci pe sluga străină*“ (Rom. 14,4) adecă pe sluga Stăpânului Dumnezeu? Iar ap. Iacob

zice: „*nu graiți de rău unul pe altul, fraților, că cine grăiește de rău pe fratele și judecă pe fratele său, grăiește de rău legea și judecă legea*“ (4, 11-13). Aceasta însă este o îngâmfare fără margini, fiindcă numai Dumnezeu este puztorul legii și Judecătorul cel cu dreptate, așa dar numai El are dreptul să ne judece pe toți, iar dintre oameni numai dirigătorilor și stăpânilor și tuturor îmbulziților de primejdia mântuirii vremelnice și vecinice li-a dat acest drept de judecată, fiindcă dirigătoriile și stăpâniile de Dumnezeu sunt rânduite, și fiecare om primejduit în mântuirea sa e dator să se iubiască și pe sine.

Despre limbă, care pricinuieste vătămarea cinstei și a numelui celui bun al aproapelui, zice apostolul Iacob: „*Limba este foc și o lume a nedreptății. Așa este limba între mădulările noastre, încât spurcă tot trupul și arde cursul firii, aprinzându-se (ea singură) din gheena (adecă din focul iadului). Că toată firea, și a fiarelor și a paserilor și a celorce se târăsc și a celor din mare se înblânzește și se va înblânzi de firea omenească; iară limba nimeni din oameni nu poate să o domoliască, că este neînfrănată răutate, plină de otravă aducătoare de moarte... Și de aveți pizvă amară și prigonire în inimile voastre..., nu este aceasta înțelepciune care se pogoară de sus, ci pământescă, trupească, drăcească*“ (3, 6—9 și 14—16). Zice și Isus Sirah: „*Lovitura biciului face vânătaie, iară lovitura limbii frânge oasele. Mulți au perit de ascuțitul sabiei, dar nu ca cei ce au căzut de limbă*“ (28, 18—20). Cetim și în Pildele lui Solomon că „*buzele celui fără de minte îl aduc pe el la rele și gura lui cea îndrăznească chiamă moartea*“ (18, 6), și tot Isus Sirah zice că „*moartea*“ (din pricina limbii) *este moarte rea și mai de folos iadul de cât dansa*“ (28, 23). Oare se poate o vorbă mai îngrozitoare decât a auzi și a știe că „*mai de folos este iadul decât moartea din pricina limbii?*“ Din pricina clevetirilor însuși Fiul lui Dumnezeu a trebuit să audă pe tot poporul jidovesc strigând: „*răstignește-l, răstignește-l!*“ și a trebuit să-și verse sângele pe cruce.

În anul 1629 se aflau în țara Japoniei peste 400 de mii de creștini. Japonezii primiră adecă preoți creștini ca să-i întoarcă la legea lui Hristos. Însă niște negustori olandezi i-au șoptit împăratului japonez Taicoșama, că preoții creștini uneltesc ca Japonia să vie în mâinile Spaniolilor și Portugezilor. Ei, și ce s'a întâmplat? Împăratul pe loc a poruncit să se răstignească 9 preoți creștini, și în contra celor peste 400 mii de creștini a început o prigonire așa de groaznică, încât după 40 de ani n'a mai rămas din ei nici unul. Să ne păzim de veninul limbii, că *moartea de dansul este moarte mai rea decât iadul*.

Când glonțul iese din pușcă, cine-l mai poate opri să nu ucidă? Cineva poate zice că

cutare om e un înșelător, cutare femeie e o desfrânată, cutare servitor e un tâlhar, și lumea îl va crede, deși vorbele lui nu-s adevărate. Ducă-se însă acel cineva și îndrepte răul ce l-a făcut, spuie că vorbele sale nu-s adevărate, spuie că el a vrut numai să glumească, și va vedea că zădarnică-i va fi osteneala, va vedea că lumea nu-l va mai crede. Și Iuda a vrut să îndrepte răul ce l-a făcut, și el s'a dus la arhierii și li-a spus: „*greșit-am că am vândut sânge nevinovat*“ (Mat. 27,4). Dar crezut-i-au arhierii, căitu-s'au ei, lăsatu-L-au pe Isus în pace? Ei nu numai nu L-au lăsat în pace, ci chiar atunci au cerut mai zgomotos pierderea Fiului lui Dumnezeu, strigând cu toții „*să se răstignească!*“ (Mat. 27, 20—23). Vedeți, așa-i lumea, așa-i însușirea cea ciudată o oamenilor că ei mai iute cred răului decât binelui, adecă dacă aud vre-o laudă de cineva, lauda în scurtă vreme o uită, iar dacă aud vre-o vorbă rea, vre-o defăimare sau înegrire sau clevetire, aceea n'ò uită niciodată.

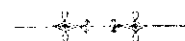
Însă pe scena teatrului din viața aceasta multe se pot masca și astfel și cinstea și numele cel bun se pot ascunde de ochii lumii sub masca fățărniciei. Dară noi suntem chemați să ni împlinim datoria de adevărați creștini, nu purtând în scurtul trai de aici vreo mască, nu — cum zice apostolul Pavel — ca să plăcem „*oamenilor, ci lui Dumnezeu celui ce cercă inimile noastre*“ (1 Tes. 2, 4). Prin urmare numai de ochii lui Dumnezeu trebuie să ni fie aminte totdeauna în râvna noastră pentru apărarea și păstrarea cinstei și a numelui celui bun.

O urmare a păcatului trufiei este și goana noastră după laudă, mărire, glorie omenească. Cumcă vânarea acestor deșertăciuni este foarte primejdioasă și numai lauda „*dela Dumnezeu*“ (Rom. 2, 29) ne poate mântui, despre aceasta iată ce ni spune sf. Ioan Gură de aur:

Nimic nu există, ce n'ar păta acestea patimi. Precum se aruncă vânturi cumplite asupra liniștei mării și zmulg toate apele ei din fund în sus astfel, încât și valurile se amestecă cu nisip, așa se aruncă și patimile acestea asupra sufletului și tulbură toate. Ele orbesc ochii cei ageri ai minții, și mai cu samă (o face aceasta) mania gloriei. Banii ușor îi putem disprețui, dacă voim; dar pentru disprețul gloriei din partea oamenilor se cere multă osteneală, multă înțelepciune, se cere — cum am zice — un suflet înțergesc care îmbrățișază cu ardoare înălțimea cerului. Nu-i, nu-i nici o patimă așa de tirană care ar domni peste tot locul — ice mai mult, colo mai puțin, dar totuși pretutindeni. Și oare cum vom învinge-o noi, dacă și nu de tot, apoi cel puțin în partea cea mai mică? Dacă privim cătră cer, dacă-L avem pe Dumnezeu înaintea ochilor, dacă

ni luăm gândul dela cele pământesti! Dacă ți-i sete de glorie închipuiește-ți că ai câștigat-o, privește sfârșitul și nimic nu vei afla! Cugetă-ți, câtă daună aduce ea și de câte bunuri frumoase te pradă. Tu te vei supune ostenețelor și primejdiilor, iară de tructe și de premii vei fi lipsit. Cugetă-ți că cei mai mulți oameni sunt răi și nu te bate după recunoștința lor! Caută la fiecare, ce fel de om este el, și vei vedea că gloria e foarte de răs, vei vedea că ea-i mai mult o rușine decât glorie. Înălță-ți deci cugetul la cele cerești! Dacă faci un bine și crezi că trebuie să-l arăți oamenilor, dacă cauți privitori pentru dânsul și arzi de dorul ca el să fie văzut, cugetă-ți atuncia că te vede Dumnezeu, și astfel vei stinge tot focul aceluia dor. Înălță-te de pe pământ și privește la acea scenă ce este în ceruri! Deși te laudă acum oamenii, ei la urmă te-or grăi de rău, te-or învidia, te-or micșora; și dacă și n'ar face-o aceasta, ei totuși nimic nu-i vor foloscelui laudat. La Dumnezeu însă nu-i așa, ci El se bucură când laudă faptele noastre cele bune. Ai ținut tu o predică frumoasă și ai primit aplauze? Ce folos ai din asta? Dacă s'au folosit de dânsa cei ce au aplaudat, dacă și-au schimbat ei simțirile și s'au făcut mai buni, și s'au lepădat de relele cele de mai înainte, atunci în adevăr se cuvine să te bucuri, dar nu de laudele ce ți s'au adus, ci de schimbarea cea fericită și minunată a simțirilor. Iar dacă laudă ei tot întruna, dacă fac zgomot și aplaudează și n'au nici un folos din aplauzele lor, atunci trebuie mai vârtos să simțești durere, de oarece aceasta li va fi lor spre judecată. Sau poate ai tu glorie pentru pietatea ta? Dacă ești în adevăr om pios și nu ești conștiut de nici un păcat, atunci se cuvine să te bucuri, dar nu pentrucă pari a fi pios, ci pentrucă ești. Dacă însă nu ești pios, și arzi de setea gloriei acesteia, ce vrei să-ți fie recunoscută de oameni, atunci cugetă că nu ei ne vor judeca în ziua aceea, ci Cel ce cunoaște foarte bine și cele ascunse ale noastre. Dară dacă ești conștiut de păcate și presupui a trece ca curat în ochii tuturor, atunci nu numai că nu se cade să te bucuri, ci din contra să simțești durere și amar să suspini, cugetând neîncetat la ziua aceea, în care toate se vor descoperi, în care cele ascunse ale întunerecului vor fi luminate. Ai tu parte de onoare? Varsă lacrimi pentru dânsa, de oarece stii că ea te face datornic! Nu-ți dă nimeni onoare?

(Urmează)

Predică

la Dumineca 20-a după Rusalii.

Fraților, sf. evanghelie de astăzi ni-a istorisit minunea săvârșită de Mântuitorul, înviind din morți pe fiul unei văduve din cetatea Nain.

Plină de învățături folositoare este pentru noi această minune, ca toate minunile dumnezeiești; căci și ele au limbajul lor și fericiți vom fi noi de vom ști să înțelegem acest limbaj și mai ales de vom urma învățăturile ce ele ne dau.

Cine a cefit cu băgare de seamă această sf. evanghelie, a găsit ca Mântuitorul a înviat trei morți și numai trei: pe fiica lui Iair, pe fiul văduvei din Nain și pe Lazăr.

După învățatura Bisericii noastre acești trei morți reprezintă cele trei categorii de păcătoși din lume, iar învierea lor închipuește convertirea la viața credinței adevărate, închipuește învierea lor sufletească.

Fiica lui Iair murise cu puțin timp înainte de a sosi Mântuitorul, chemat de tatăl ei. Corpul ei era încă în casă. Nu fusese scos afară, în public.

Ea este figura păcătoșilor cari, după un timp oarecare de viață creștină, cu frica de Dumnezeu și cu rușine de oameni, cad în ispita păcatului. Duhul cel rău, gelos pe aceste suflete nevinovate, le întinde ispita și sufletele îi deschid inimile. Păcatul nu e cunoscut în afară. Numai ei, nevinovați, și Dumnezeu îi știe. Și pe când față de oameni ei se bucura de această cinste și dragoste, față de Dumnezeu aceste suflete sunt moarte.

Fiul văduvei din Nain murise de câteva ore. El duceau la groapă, când lă întâlnit Mântuitorul.

El închipuește pe păcătoșii cunoscuți de lume, pe aceia cari nu se mai silesc să ascundă păcatul în fundul inimii lor, ci-l arată printr-o viață necreștinească, călcând în picioare rușinea de oameni și frica de Dumnezeu. Și dacă această categorie de păcătoși nu se îndreaptă la vreme nu se înfrâncază, se întâmplă ca nu după multă vreme fapta păcatului devine obișnuită și atunci se ajunge la a treia categorie de păcătoși, figurați prin al treilea mort înviat de Domnul, prin Lazăr.

Lazăr fusese înmormântat deja când lă înviat Mântuitorul. Murise de 4 zile. Trecuse în putrefacție.

El este figura păcătoșilor învechiți în rele. Ei sunt acoperiți de păcate, ca un cadavru în mormânt. Ca și cadavru lui Lazăr, trecut în putrefacție, tot așa răspândește acești păcătoși, până departe, duhul stricăciunii, prin pildile lor rele. Câți dintre noi n'am întâlnit în viața oameni, de cătra cari, din pricina răutăților lor, din pricina faradelegilor lor, ni-am întors privirea și cu compătimire, dar mai ales cu scârbă, cum te întorci și te scârbești de duhoarea unui cadavru în putrefacție.

* * *

Fraților, scopul pe care-l urmărește Biserica prin sf. evanghelie de astăzi nu este numai acela de a ne dovedi puterea dumnezeiască a Mântuitorului de a învia morții. Ea urmărește și un alt scop. Ea vrea să ne facă să imităm și **prin înviere**, pe aceia pe cari îi imităm prin moarte. Vrea să ne îndemne să înviem și noi *sufletește* prin credință și pocăință, prin credința adevărată, vie, adevărată arătată prin fapte.

Așa dar, fie că suntem vinovați de păcate ascunse, pe cari numai noi le știm și Dumnezeu, fie că suntem vinovați de păcate săvârșite în public, fie că greutatea lor e așa de mare, încât apasă asupra-ne ca și piatra deasupra mormântului lui Lazăr. Biserica ne îndeamnă

să ne întoarcem la viața credinței, să ne convertim, să ne pocăim, să înviem din mormântul păcatelor.

Îndatăce ispita diavolească ne vâra în suflete gânduri păcătoase, să ne împotrivim din toate puterile și să înălțurăm. Să nu le traducem în fapte, căci atunci ne va fi cu mult mai greu de îndreptat; iar dacă ispita ne-a învins, să nu stăruim în păcat, ca obișnuința păcatului se se facă stăpână pe noi. Să alergăm numai decât și sa ne curățim prin apa pocăinței. Și pelângă fuga noastră, pe viitor, dela orice prilej de ispita diavolească, să cerem ajutorul lui Dumnezeu, să nu ne ducă în ispita, ci sa ne mântuiască de cel rău. Da, fraților, niciodată sa nu uităm că Dumnezeu ne poate învia și din mormânt, dar Dumnezeu nu ne mântuește fără voia noastră, fără să-i cerem ajutorul și fără să lucrăm și noi, pe cât ne este cu putință, la mântuirea sufletelor noastre. Și dacă nu trebuie să pierdem nădejdea de mântuire, în cazul când noi suntem prea păcătoși, este un păcat strigător la cer, este un păcat de neiertat să abuzăm de bunătatea și milostivirea lui Dumnezeu, ducând o viață păcătoasă, cu credința că Dumnezeu ne iartă. Mai bine nu s'ar mai li născut aceia diatre noi cari ar avea o asemenea nenorocită credință.

* * *

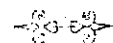
Fraților, Domnul Hristos a înviat pe fiica lui Iair, pentruca tatăl ei l-a rugat. A înviat pe fiul văduvei din Nain, pentruca mamă-sa l-a rugat. A înviat pre Lazăr pentruca surorile lui, Marta și Maria l-au rugat. Ce învățăm din aceasta? Că adevărată și în familiile noastre, dacă și dintre frații noștri, este vre-unul, care duce o viață păcătoasă, este adevărat mort sufletește, noi, ceilalți suntem dator să ne rugăm lui Dumnezeu pentru îndreptarea lui. Sa ne rugăm cu credință, vărsând chiar lacrimi, și Dumnezeu, pentru credința noastră, îl va învia din mormântul păcatelor.

Femei creștine, rugați-vă pentru bărbații voștri, când ei apucă alături de calca credinței în Dumnezeu.

Mame creștine, rugați-vă pentru copiii voștri, căci mare răspundere aveți și mare pedeapsă vă atrageți pentru neputarea de grija lor. Mamele sunt de vină dacă astăzi până și copiii 10—12 ani se fălesc prin a arunca insulte împotriva lui Dumnezeu și a Bisericii Lui, alăturându-se de cei fără de Dumnezeu și mărind și mai mult focul anarhiei care ne amenință. Rugați-vă pentru fiii voștri, mame creștine, căci rugăciunile și lacrimile mamei îmblânzesc mânia Tatălui ceresc asupra fiilor neascultători și răi.

Să ne rugăm cu toții, creștini binecredincioși, pentru frații noștri rătați cari, părăsind credința părinților lor, nu vor să mai audă nici de Dumnezeu, nici de suflet și viață viitoare, și se iau după sfatul celor streini de legea și de neamul nostru, căutând să samene anarhia în țara noastră. Cu toții să ne rugăm lui Dumnezeu ca sa-i lumineze și pe ei și pe toți cei nedrepți și răi și să-i aducă la viața cea adevărată a dreptății, a credinței, a dragostei, pentruca cu toții trăind întru dreptate, în pace și buna învoire, să dăm mărire lui Dumnezeu și acum și în veci. *Amin.*

Pr. N. Runceanu,
București.

Dela Cassa diecezană Caransebeș.

Preoții, cari încă nu și-au subșternut chitanțele pentru ajutoarele de stat pe trecut, să le subștearnă fără amânare spre a li-se licvida banii.

Cassa diecezană.

Ș T I R I

Personal P. S. Sa Dl episcop diecezan Dr. Iosif Tr. Badescu însoțit de I. P. C. Sa Dl arhimandrit și vicariu episcopesc Filaret Musta și de alți deputați congresuali, a plecat Luni în 27 Sept. v. a. c. la Sibiiu, spre a participa la ședințele congresului nostru național-bisericesc, convocat pe ziua de 1 Octomvrie a. c.

Decese. În cursul săptămânii trecute au murit în București, *Emil Porumbaru*, fost ministru, *Petre Grădișteanu*, fost senator și președinte al „Ligei culturale” și *Aurel Onciul*, politician bucovinean.

† **George Imbronoviciu**, vrednicul șef al stabilimentului tipografiei noastre diecezane din loc, s'a stins pe neașteptate, după scurte și grele suferinți. Adormitul în Domnul a fost un distins și iscusit măiestru în arta tipografiei, grație căror însușiri a fost așezat în fruntea stabilimentului nostru îndată la întemeierea lui, încă de fericitul întru pomenire primul episcop al Caransebeșului, Ioan Popasu. În această calitate a servit interesele tipografiei noastre cu r zel și devotament timp de 36 ani. Frumoasele cărți și tipărituri lucrate în tiparnița episcopiei noastre, vor fi totdeauna grăitoare mărturii pentru priceperea măiestrului ales, carele a fost George Imbronoviciu! Odihnească în pace! Familia repausatului a lansat din acest prilej următorul anunț funebru:

Adânc sguduți de durere aducem la cunoștința tuturor rudeniilor, prietiniilor și cunoscuților, că iubitul nostru soț, tată, frate, bunic și unchiu

George Imbronoviciu,

după scurte suferințe a încetat din viață Vineri în 14-lea Octomvrie a. c. st. n., în al 60-lea an al vieții.

Rămășițele pământești ale defunctului se vor așeza spre vecinică odihnă Sâmbătă în 15-lea Octomvrie a. c. st. n., la orele 4 p. m. din casa mortuară Str. Grădinilor Nr. 18., după ritul gr. or. rom. în cimiterul rom. cat. în cripta familiară.

Caransebeș în 14-lea Octomvrie 1921.

În veci pomenirea lui!

Cununie. Duminecă în 12/25 Sept. a avut loc în biserica catedrală din loc cununia dsoarei Florica, fida dlui Petru Talpeș, proprietarul fabricii de cărămizi fostă orașănească din loc, cu tinărul Samson Bulac din Vălișoara, de prezent sergent în regimentul nostru de casă. Nași au fost dl colonel Petre Dobriceanu cu dna. Mulțimea de oaspeți distinși (corpul ofițeresc și alți notabili din loc cu familiile) a fost dovada cea mai eclatantă că familia Talpeș se bucură de stimă și simpatie generală în Caransebeș. Dar a fost totodată și un act de judecată sănătoasă că nași și oaspeți așa distinși dau pildă

vie cum trebuie prețuți oamenii din mijlocul poporului, cari prin hărnicia proprie, prin cinstea, prin cuviința și prețuirea semenilor lor s'au putut ridica la poziția aceea respectabilă și și respectată de toți cari îl cunosc.

Mulțămită publică. Domnul *Zaharie Miulescu Domașneanu* de origine din Petnic, comerciant în comuna Pârvoava, a dăruit pentru sf. noastră biserică ortodoxă din Petnic suma de 700 Lei întru amintirea scumpilor săi răposați, unchiu și mătușă, *Zaharie și Calina Miulescu* fiind-le lor fiu adoptiv. Primească domnul donator și pe calea aceasta mulțămăta comitetului parohial și să fie încredințat, că numele scumpilor săi răposați vor fi induși în condica bisericii noastre spre vecinică pomenire. Petnic la 4/17 August 1921. În numele comitetului parohial: *Ioan Chendi*, preot și președintele comitetul parohial.

Dela Liceul „Traian Doda“. În ziua de 1 Octomvrie a. c. și-a ținut societatea de lectură „Nicolae Iorga” sub cond. Dlor profesori *I Gh. Costineșcu* și *M. Armaș* ședința de constituire în care s'a ales următorul comitet: președinte: T. L. Opreșă cl. VIII. vicepreședinte: D. Daicovici cl. VII. secretar: P. Popovici cl. VIII. secretar II: I. Dragila cl. VII. casar: I. Ostoia cl. VIII. bibliotecar: A. Dragulescu cl. VIII. bibliotecar II: N. Cornean cl. VII. Secția literară cl. VIII. constă din președinte, secretar E. Fara cl. VIII. și A. Dragulescu cl. VIII. Secția literară cl. VII. I. Matei, M. Lalescu. Secția literară cl. VI. N. Feneșan și A. Săbăila. Secția literară cl. V. Stângu și E. Feneșan. Secția muzicală are ca conducător pe F. Barbu cl. VIII. cu următorii membri: cl. VII. M. Pășlea, cl. VI. Buru, cl. V. Străin. Secția sportivă e condusă de G. Frana cl. VIII. cu membrii: P. Babeu, cl. VII. D. Penciu, cl. VI. Cib, cl. V. Din 16-lea a luni acesteia a. c. societatea își începe noul an de activitate, ținând pe fiecare săptămână o ședință ordinară.

Faptă laudabilă. Dl Aurel Udrea, conducătorul mehanic al fabricii pentru prelucrarea lemnului Radó și Munk din loc, văzând că orologiul din turnul bisericii catedrale încă din timpul războiului nu mai umblă, din inițiativă proprie l-a reparat, așa că azi umblă cu cea mai mare precizie. Pentru această lucrare mare, care, deși a reclamat săptămâni întregi, însă efectuită absolut fără nici o plată, credincioșii noștri îi datorează cea mai profundă recunoștință. Dl Udrea este și un zelos cercetător al tuturor serviciilor nonstre bisericesti.

În depozitul **LIBRĂRIEI DIECEZANE** se găsesc tipăriturile și blocurile de dare pentru comunele urbane și rurale, conform ordinului dat de Perceptoratul (Staieramtul) respectiv. Afară de acestea se mai află în depozit și o mare cantitate de **cerneaală** vărsată cu 12 Lei chilogramul.

TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ
CARANSEBEȘ.

CONCURSE.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Conzistor diecezan din 26 Iunie 1921 Nr. 2294 B. se escrie concurs pentru ocuparea postului de *paroh* în parohia de clasa II. din **Lugojel**, protopresbiteratul Lugojului, devenită vacantă prin repausarea preotului Constantin Chevereșan, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană.“

Emolumentele sunt:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 32 jugere pământ arător, pentru care alesul preot va plăti dările.
2. Una grădină intravilană de 1200 □ m.
3. Stola uzitată.

4. Alesul preot are a-se îngriji singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post, sunt poftiți a-și înainta petițiunile instruate conform normelor din vigoare Prea On. oficiu protopresbiteral în Lugoj, și a se prezenta în vreo Duminică sau sărbătoare, cu prealabila învoire a protopresbiterului tractual, în Sfânta biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, nu însă în ziua de alegere.

Lugojel din ședința comitetului parohial ținută la 15/28 August 1921. 1—3

Nicolae Șoșdean

președ. com. par.

Ioan Popescu

not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Dr. Gheorghe Popoviciu* protop.

No. 3678 B. ex. 1921.

Acest concurs se publică cu adausul, că în senzul §-lui 29 al regulamentului pentru parohii și a decisului consistorial ddo 3 Martie și 12 Aprilie 1914 Nr. 3053, ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. 33 ex. 1914, credincioșii sunt îndatorați a presta și birul parohial, care constituie o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș din ședința consistorială ținută la 24 Septemvrie 1921.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Pe baza ordinațiunii Ven. Conzistor Diecezan de ddo 12 Noemvrie 1920 No. 2870/1920 se escrie concurs cu termen de 30 zile socotite dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pentru ocuparea postului de *paroh* în a II-a parohie de clasa a treia în comuna **Bozovici** cu următoarele emolumente:

1. Sesiunea parohială de 32 jughere, pentru care alesul preot va plăti dările.

2. Salar anual 600. Lei, plătit în rate lunare.

3. Alesul preot are a se îngriji singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post, sunt rugați a-și înainta petițiunile de concurs comitetului parohial prin oficiul protopresbiteral din Mehadia, și a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare, cu prealabila învoire a protopresbiterului tractual în sfânta biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, nu însă în ziua de alegere.

Bozovici din ședința comitetului parohial ținută în 26 Iunie 1921. 1—3

Ioan Ieva

notariu.

Gheorghe Mihailovici

președinte.

În conțelegere cu mine: *Ioan Pepa* protopresbiter.

Pentru întregirea definitivă a postului de *învățător* dela școala noastră conf. ort. română din comuna **Ohabija** tractul Caransebeșului, devenită vacanță prin abdicarea învățătoarei Cornelia Dalea, se escrie concurs cu termen 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană, pe lângă următoarele emolumente:

1. Salar învățătoresc dela cult 380 Lei, și întregirea salarului dela stat.

2. Pentru adunarea generală și confer. 40 Lei.

3. Pentru scripturistică 25 Lei.

4. Dela înmormântări 2 Lei.

5. Locuință liberă în edificiul școalei cu grădină de 400 st. □

6. Pentru încălzirea salei de învățământ și pentru învățător 15 metri aduși în curtea școalei.

Alesul învățător este îndatorat a cerceta regulat sf. biserică în Dumineci și sărbători, a purta cantoratul în și afară de biserică, și a instrua tinerimea școlară în cântări bisericești.

Recurenții să se presinte în sf. biserică în vreo Duminecă sau sărbătoare pentru a-și arăta desteritatea în tipic și cântarea bis.

Recursele instruate cu documentele de lipsă adreseate comitetului parohial, să se subștearnă prea On. Oficiu protopresbiteral în Caransebeș.

Ohabija, din ședința comit. parohial ținută la 22 August 1921. 3—3

Petru Dalea

președinte

Ioan Coponi

not. com. paroh.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Pe baza ordinațiunii Ven. Conzistor diecezan ddo 16 Iulie 1921 Nr. 2895 B. ex 1921 se escrie concurs pentru ocuparea postului de *paroh* la parohia de clasa I din **Iam**, protopresbiteratul Biserica-Albă cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 26 jugere pământ arător și 6 jugere fânațe, după care alegându-l paroh va suporta toate dările.

2. Două intravilane și anume: unul de 800□ și altul de 400□ și un estravilan de 800□.

3. Stola uzitată.

Se obsearvă, că în lipsa de casă parohială, alegându-l paroh singur se va îngriji de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post, să-și trimită recursurile lor conform regulamentului pentru parohii adreseate comitetului parohial din Iam, prin Prea On. Oficiu protopresbiteral din Vêrșet.

Recurenții sunt poftiți a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în sf. biserică din Iam, spre a-și arăta desteritatea în cântare, tipic și oratorie, dar numai cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual, dar nici de cum în ziua alegerii.

Iam din ședința comitetului parohial ținută la 15 August 1921.

Pentru comitetul parohial:

Mihail Nica

președ. com. par.

Gligorie Gligu

not. com. par.

Nr. 4053 B. ex 1921.

Acest concurs se publică cu adausul, că în senzul §-lui 29 al Regulamentului pentru parohii și a decisului consistorial dđto 3 Martie și 12 Aprilie 1914, Nr. 3053, ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. 53 ex 1914, credincioșii sunt îndatorați a presta și birul parohial, care constituie o parte legală a dotațiunii preotești.

Caransebeș din ședința consistorială ținută în 24 Septembrie 1921.

Episcopul diecezan:

1—3

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Pentru ocuparea *parohiei* de clasa III din comuna **Dalboșeț** protopresbiteratul Mehadiei remasă vacantă în urma abdicării preotului Nicolae Câmpian, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Venitele parohiei sunt:

1. Leafa fixă de 300 Lei pe an în care se cuprinde birul parohial și slujba înmormântării simplă după obiceiul local.

2. Una sesiune parohială de 32 jugere.

3. Casa parohială cu grajd dimpreună cu grădina aparținătoare.

4. Taxele stolare obicinuite.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și trimite petițiunile lor dimpreună cu documentele cuvenite adresate comitetului parohial prin oficiul protopresbiterat al Mehadiei și a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare cu prealabila învoire a protopresbiterului tractual în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, nu însă în ziua alegerii.

Dalboșeț din ședința comitetului parohial ținută la 1/14 August 1921. 1—3

Ion Boboloși
președ. cmm. par.

Stefan Marin
not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Ioan Peța* protopresbiter.

Nr. 2083

excepțional 1921.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publicii în senzul legii articolul XL din 1881 § 102 respective XLI din 1908 § 19 cumea lucrurile următoare ș. a. cai, vaci și alte obiecte care în urma decisului Nr. 1599 din anul 1920 al judecătorei de ocol din Caransebeș s'au executat în Caransebeșul-nou în favorul executantei Catalina Lazaroni repr. prin avocatul Dr. Emerich Lukács, pentru încassarea capitalului de 200 Lei și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 13000 Lei se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza decisului Nr. 2083/1921 al judecătorei de ocol din Caransebeș se fixează termenul pe ziua de 31 Octomvrie anul 1921 la oarele 3. p. m. în comuna Caransebeșul-nou și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în senzul legii XL din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încassat face 200 Lei capital, și spesele până acum staverite de 138 Lei.

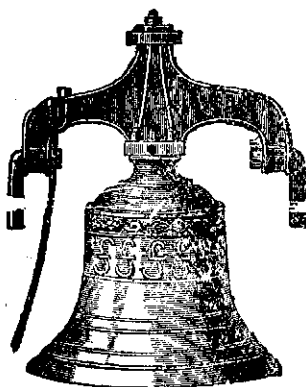
Întrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții, și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului LX din 1881 § 102.

Dat în Caransebeș, la 10 Octomvrie 1921.

Ioan Roșca
del. jud. de ocol.

Noutăți literare.

M. Sadoveanu. Arhei și Soroca. Note de drum	8.—L.
N. Dunăreanu. Vremuri Cernite. călătorind prin Basarabia.	8.— „
Virgiliu Eneida ed. III.	22.— „
A. D. Culea. 40 Povești cu animale și păsări:	6.50 „
M. E. Boale. Pregătirea copilului pt. știință:	6.— „
Revista Gândirea p-11.	2.50 „
Cele trei Crișuri 16.	3.50 „
Noile legi de impozite.	12.— „
Pagini Afese 2—44 C. M. Vodă cel Râu.	1.— „

FIUL LUI ANTONIU NOVOTNY,
turnătorie de clopote
și fabrică de scaune de fer pentru clopote
TIMIȘOARA-FABRIC.

28—52

Calculări de preț să trimit grătuit.